

Brüsszel, 2020. január 30.
(OR. en)

5554/20

Intézményközi referenciaszám:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	15254/19
Biz. dok. sz.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről – Politikai megállapodás

---

1. A Bizottság 2018. május 28-án elfogadta a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a víz-újrafelhasználásról szóló rendelet) irányuló jogalkotási javaslatát¹.
2. A javaslat általános célja a vízhiány csökkentése Unió-szerte a szennyvízből visszanyert víz mezőgazdasági öntözésre való felhasználása útján. Ily módon az újrafelhasznált víz hozzájárul a körforgásos gazdasághoz, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. A javaslat egyúttal az emberi és állati egészség és a környezet védelmére is irányul azáltal, hogy minimumkövetelményeket határoz meg a visszanyert víz minőségére és a követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére vonatkozóan, és ezzel párhuzamosan a kockázatkezelés fő elemeit is harmonizálja.

---

¹ 9498/18 + ADD 1–6.

3. Az Európai Parlament 2019. február 12-én elfogadta a bizottsági javaslatról az első olvasat során kialakított véleményét².
4. A Tanács a 2019. június 26-i ülésén általános megközelítést³ fogadott el, amely felhatalmazza az elnökséget az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások folytatására.
5. Az intézmények három alkalommal tartottak háromoldalú egyeztetést, 2019. október 10-én, november 12-én és december 2-án. Az egyeztető ülésekkel párhuzamosan több háromoldalú technikai egyeztetés is zajlott.
6. Az elnökség több alkalommal is az Állandó Képviselők Bizottsága elé terjesztette a rendeletervezetet.
7. A szöveg megállapodás céljából történő elemzését követően az Állandó Képviselők Bizottsága 2019. december 18-án jóváhagyta a háromoldalú egyeztetések eredményeként létrejött végső kompromisszumos szöveget (14944/19 + COR1). Az újrászámozott rendelkezéseket tartalmazó, jóváhagyott szöveget ugyanazon a napon a 15254/19 + COR 1 dokumentum mellékleteként továbbították.
8. Az Európai Parlament Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottsága (ENVI) 2020. január 21-én jóváhagyta a szöveget. Ezt követően az ENVI bizottság elnöke ugyanazon a napon levelet küldött az Állandó Képviselők Bizottsága elnökének, amelyben jelezte, hogy – a jogász-nyelvész szakértők általi ellenőrzés függvényében – javasolni fogja az ENVI bizottságnak és a plenáris ülésnek, hogy módosítások nélkül fogadják el a Tanács álláspontját.

---

² 6427/19.

³ 10278/19.

9. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. december 12-én fogadta el a javaslatra vonatkozó véleményét⁴. A Régiók Bizottsága 2018. december 6-án fogadta el véleményét⁵.
  10. A fentiek alapján felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy javasolja a Tanácsnak, hogy fogadjon el politikai megállapodást a víz-újrafelhasználásról szóló rendeletnek az e feljegyzés mellékletében szereplő szövegére vonatkozóan.
-

---

⁴ HL C 110., 2019.3.7., 94. o.

⁵ HL C 86., 2019.3.7., 353. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió vízkészleteire egyre nagyobb nyomás nehezedik, ami vízhiányhoz és a vízminőség romlásához vezet. Az éghajlatváltozás, a nem előrejelezhető időjárási viszonyok és az aszályok jelentősen hozzájárulnak az édesvíz elérhetőségével kapcsolatos, a városfejlesztés és a mezőgazdaság okozta problémákhoz.

---

¹ HL C 110., 2019.3.7., 94. o.

² HL C 86., 2019.3.7., 353. o.

- (2) Az Unió jobban tudna reagálni a vízforrásokra nehezedő erősödő nyomásokra a kezelt szennyvíz szélesebb körű újrafelhasználásával, a víztestből és a felszín alatti vizekből való kitermelés korlátozásával, a kezelt szennyvíz víztestekbe történő bevezetése okozta hatás csökkentésével, és a vízmegtakarításnak a települési szennyvíz többszörös felhasználása révén való előmozdításával, biztosítva ugyanakkor a környezet magas szintű védelmét. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve³ olyan kiegészítő intézkedések egyikeként említi meg a víz újrafelhasználását, kombinálva a víztakarékos ipari technológiák és a víztakarékos öntözési technikák használatának előmozdításával, amelyet a tagállamok alkalmazhatnak ahhoz, hogy elérjék az irányelvben meghatározott, a felszíni vizek és a felszín alatti vizek jó minőségi és mennyiségi állapotára vonatkozó célkitűzéseket. A 91/271/EGK tanácsi irányelv⁴ előírja, hogy a kezelt szennyvizet, ha csak lehet, újra fel kell használni.
- (3) Az európai vízkészletek megőrzésére irányuló tervről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény⁵ szerint egy, a víz újrafelhasználására vonatkozó előírások uniós szintű szabályozására szolgáló eszközt kell létrehozni annak érdekében, hogy fel lehessen számolni azokat az akadályokat, amelyek ezen alternatív – konkrétan a vízhiány mérséklésében és a vízellátási rendszerek sérülékenységének csökkentésében segíteni képes – vízellátási lehetőség széles körű használata előtt állnak.
- (4) Az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közlemény⁶ meghatározza a tagállamok által a vízhiány és az aszályok kezelése során figyelembe veendő intézkedések hierarchiáját. Kimondja, hogy azokban a régiókban, ahol minden megelőző intézkedés végrehajtására sor került a vízzel kapcsolatos intézkedések hierarchiája szerint, és ahol a vízigény még mindig meghaladja a hozzáférhető vízkészletet, a súlyos aszály hatásainak enyhítésére szolgáló egyéb lehetséges módként bizonyos körülmények között, a költség-haszon dimenzió kellő figyelembevételével, szóba jöhet kiegészítő vízellátási infrastruktúra felállítása.

---

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁴ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).

⁵ COM (2012) 673.

⁶ COM (2007) 414.

- (5) Az Európai Parlament az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalásában⁷ emlékeztet arra, hogy a vízkészlet-gazdálkodás során keresletoldali megközelítésre lenne szükség, és abbéli véleményének ad hangot, hogy az Uniónak átfogó megközelítést kell alkalmaznia a vízkészlet-gazdálkodás során, kombinálva a keresletgazdálkodási intézkedéseket, a meglévő készletek vízcikluson belüli optimalizálását szolgáló intézkedéseket és az új készletek létrehozását szolgáló intézkedéseket, továbbá hogy e megközelítésnek integrálnia kell a környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági szempontokat egyaránt.
- (6) A körforgásos gazdaságról szóló cselekvési tervben⁸ a Bizottság számos fellépésre kötelezettséget vállalt a kezelt szennyvíz újrafelhasználásának előmozdítása érdekében, beleértve a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló jogalkotási javaslat kidolgozását. A Bizottságnak aktualizálnia kell cselekvési tervét, és a vízkészletet továbbra is kiemelt beavatkozási területként kell kezelnie.
- (7) A víz újrafelhasználásáról szóló ezen jogi eszköz célja elősegíteni a víz újrafelhasználásának elterjedését minden olyan esetben, ahol ez megfelelő és költséghatékony, és ennél fogva támogató keretet létrehozni azon tagállamok számára, amelyek élni kívánnak vagy élni kénytelenek a víz-újrafelhasználás gyakorlatával. A víz újrafelhasználása sokat ígérő lehetőség számos tagállam számára, azonban jelenleg csak egy kis részük él e gyakorlattal és fogadott el nemzeti jogszabályokat vagy szabványokat e tekintetben. E jogi eszköznek kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a víz-újrafelhasználás folytatását, ugyanakkor biztosítsa a lehetőséget más tagállamoknak, hogy egy későbbi időpontban, amikor a víz-újrafelhasználás bevezetése mellett döntenek, alkalmazhassák ezeket a szabályokat. A víz újrafelhasználásának mellőzésére vonatkozó döntést az e rendeletben megállapított kritériumok alapján kellően meg kell indokolni, és rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (8) A megfelelően kezelt, például települési szennyvíztisztító telepekről származó szennyvíz újrafelhasználása a megítélés szerint kisebb környezeti hatást fejt ki, mint más alternatív vízellátási módszerek, például a vízátvétel vagy a sótalánítás. Azonban az ilyen újrafelhasználásra – amelynek révén csökkenthető lenne a víz pazarlása és víztakarékosság lenne megvalósítható – csak korlátozott mértékben kerül sor az Unióban. Ez részben a szennyvíz-újrafelhasználási rendszer jelentős költségeire, a víz újrafelhasználásával kapcsolatos közös uniós környezeti és egészségügyi előírások hiányára, illetve különösen a mezőgazdasági termékek vonatkozásában a lehetséges egészségügyi és környezeti kockázatokra és a visszanyert vízzel öntözött termékek szabad mozgásának lehetséges akadályaira vezethető vissza.

---

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM (2015) 614.

- (9) A víz újrafelhasználása hozzájárulhat a kezelt szennyvízben lévő tápanyagok visszanyeréséhez, a visszanyert víznek a mezőgazdaság vagy az erdészet területén való, öntözési célú felhasználása pedig lehetőséget kínál a tápanyagok, például a nitrogén, a foszfor és a kálium természetes biogeokémiai ciklusokba való visszavezetésére.
- (10) A települési szennyvízforrások optimális újrafelhasználásának biztosítása érdekében a végfelhasználókat képzésben kell részesíteni, hogy biztosított legyen a megfelelő visszanyert vízosztály használata. Amennyiben ugyanazon növényfajta ismeretlen vagy több rendeltetési helye van, a legmagasabb osztályt kell alkalmazni, kivéve, ha az előírt minőség elérését lehetővé tevő megfelelő akadályokat alkalmaznak.
- (11) A visszanyert vízzel öntözött mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos élelmiszer-higiéniára vonatkozó egészségügyi előírások csak akkor teljesíthetők, ha az egyes tagállamokban nincsenek jelentős különbségek a mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert vízre vonatkozó minőségi követelmények között. A követelmények harmonizálása emellett hozzá fog járulni a belső piac hatékony működéséhez is az ilyen termékek vonatkozásában. Ezért célszerű a minimális harmonizáció megteremtése a víz minőségére és ellenőrzésére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása révén. Az ilyen minimumkövetelmények közé kell tartozniuk a visszanyert vízre vonatkozó minimumparamétereknek és egyéb, szükség esetén az illetékes hatóságok által meghatározott szigorúbb vagy további minőségi követelményeknek, valamint a megfelelő megelőző intézkedéseknek. A paraméterek a Bizottság Közös Kutatóközpontjának szakmai jelentésén alapulnak, és a víz újrafelhasználásával kapcsolatos nemzetközi előírásokat tükrözik.
- (12) A víz mezőgazdasági öntözési célú újrafelhasználása a körforgásos gazdaság előmozdításához is hozzájárulhat, mivel ennek keretében a visszanyert vízből kinyert tápanyagot öntözési tápanyagpótlási technológiák használatával vissza lehet juttatni a termőföldekre. Így a víz újrafelhasználásával adott esetben csökkenthető az ásványi trágyák kiegészítő alkalmazása iránti igény. A végfelhasználókat tájékoztatni kell a visszanyert víz tápanyagtartalmáról.
- (13) A víz-újrafelhasználás elterjedtségének alacsony foka többek között a települési szennyvíztisztító telepek korszerűsítéséhez szükséges beruházások nagyságával és a víz mezőgazdaságban történő újrafelhasználását célzó pénzügyi ösztönzők hiányával indokolható. E problémákat olyan innovatív programok és gazdasági ösztönzők előmozdításával lehet orvosolni, melyekkel megfelelően figyelembe vehetők a víz-újrafelhasználás költségei éppúgy, mint gazdasági-társadalmi és környezeti előnyei.

- (14) A víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelmények betartásának összhangban kell lennie az Unió vízpolitikájával és segítenie kell megvalósítani az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének fenntartható fejlesztési céljait, különösen a 6. célkitűzést, hogy biztosítani lehessen mindenki számára a vízhez és a szanitációhoz való hozzáférést és a fenntartható vízgazdálkodást, valamint globálisan jelentős mértékben növelni lehessen a víz újrahasonosításának és biztonságos újrafelhasználásának mértékét, hozzájárulva ezzel az ENSZ fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. fenntartható fejlesztési céljának eléréséhez. E rendeletnek célja továbbá biztosítani az Európai Unió Alapjogi Chartája környezetvédelemről szóló 37. cikkének alkalmazását is.
- (15) Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozó előírásokat az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi irányelv rögzíti. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a víz újrafelhasználására irányuló tevékenységek ne vezessenek az ivóvíz minőségének romlásához. Ennek okán a kockázatkezelési tervekben különös figyelmet kell fordítani az emberi fogyasztásra szolgáló víz kinyerésére használt víztestek és/vagy az érintett védőövezetek védelmére.
- (16) Egyes esetekben a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetői a vízvisszanyerő létesítmény távozási pontján túl is szállítják és tárolják a visszanyert vizet, mielőtt azt továbbítják a láncban következő szereplőkhöz, azaz vagy a visszanyert víz elosztására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjéhez, a visszanyert víz tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjéhez, vagy a végfelhasználóhoz. Annak egyértelművé tétele érdekében, hogy hol ér véget a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének felelőssége, és hol kezdődik a láncban következő szereplőé, meg kell határozni a megfelelőségi pontot.

- (17) A kockázatkezelésnek a kockázatok proaktív azonosításából és kezeléséből kell állnia, és azt az elvet kell követnie, mely szerint a visszanyert vizet az egyes felhasználási módok esetében előírt minőségben kell előállítani. A kockázatkezelésnek alapvető kockázatkezelési elemeken kell alapulnia, és e folyamat során azonosítani kell a környezet, illetve az emberi és állati egészség megfelelő védelméhez szükséges további vízminőségi követelményeket. E célból a víz-újrafelhasználásra vonatkozó kockázatkezelési terveknek biztosítaniuk kell a visszanyert víz biztonságos használatát és kezelését, továbbá azt, hogy ne alakuljanak ki kockázatok az emberi és állati egészségre, illetve a környezetre nézve. E kockázatkezelési tervek kidolgozásához fel lehet használni a meglévő iránymutatásokat és szabványokat, például az ISO 20426:2018 szabványt (Útmutató a nem ivóvíz-minőségű víz újrafelhasználásával összefüggő egészségügyi kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez), az ISO 16075:2015 szabványt (Útmutató a tisztított szennyvíz öntözési célra történő felhasználásához), illetve a WHO iránymutatásait⁹.
- (18) A vízvisszanyerésben részt vevő különböző felek közötti együttműködésnek és interakciónak előfeltételül kell szolgálniuk ahhoz, hogy az egyedi felhasználási módokra vonatkozó követelmények szerint lehessen kialakítani a visszanyerési kezelési eljárásokat és a végfelhasználói igényekkel összhangban lehessen tervezni a visszanyert vízzel való ellátást.
- (19) A környezet, valamint az emberi és állati egészség hatékony védelme érdekében a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek kell az elsődleges felelősséget viselniük a visszanyert víz minőségéért a megfelelőségi ponton. A minimumkövetelményeknek és az illetékes hatóság által meghatározott további feltételeknek való megfelelés érdekében a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek a minimumkövetelményekkel, és az illetékes hatóságok által meghatározott további feltételekkel összhangban ellenőrizniük kell a visszanyert víz minőségét. Ezért célszerű megállapítani az ellenőrzésre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyek kiterjednek a rendszeres ellenőrzések gyakoriságára, valamint a hitelesítő ellenőrzések időzítésére és teljesítménycéljaira. A rendszeres ellenőrzésre vonatkozó bizonyos előírásokat a 91/271/EGK irányelvnek megfelelően kell meghatározni.

---

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Az e rendeletben meghatározott követelmények hatálya alá az olyan visszanyert víz tartozik, amelyet gyűjtőrendszerben gyűjtöttek, a 91/271/EGK irányelvvel összhangban települési szennyvíztisztító telepen kezeltek, és az e rendelet I. mellékletében foglalt paramétereknek való megfelelés érdekében (települési szennyvíztisztító telepen vagy vízvisszanyerő létesítményben) tovább kezelnek. A 91/271/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban a 2000 lakosegyenértéknél (LE) kisebb agglomerációknak nem kell gyűjtőrendszerrel rendelkezniük. A 91/271/EGK irányelv 7. cikkével összhangban azonban a 2000 LE-nél kisebb agglomerációkból származó és gyűjtőrendszerbe belépő szennyvizet édesvízbe vagy torkolatokba történő bevezetése előtt megfelelően kezelni kell. Ezzel összefüggésben a 2000 LE-nél kisebb agglomerációkból származó szennyvíz csak akkor tartozik e rendelet hatálya alá, ha belép valamely gyűjtőrendszerbe és azt települési szennyvíztisztító létesítményben kezelik. E rendelet hatálya hasonlóképpen nem terjed ki a 91/271/EGK irányelv III. mellékletében felsorolt iparágakhoz tartozó üzemekből származó, biológiailag lebontható ipari szennyvízre sem, kivéve, ha az ilyen üzemekből származó szennyvíz belép valamely gyűjtőrendszerbe és azt települési szennyvíztisztító telepen kezelik.
- (21) A kezelt települési szennyvíz mezőgazdasági öntözési célú újrafelhasználása piacvezérelt tevékenység, amely a mezőgazdasági ágazat igényein és szükségletein alapul, különösen bizonyos olyan tagállamokban, amelyek vízhiánnyal néznek szembe. A vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek és a végfelhasználóknak együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben megállapított minimumkövetelményeknek megfelelően előállított visszanyert víz minősége minden terménykategória vonatkozásában megfeleljen a végfelhasználók igényeinek. Amennyiben a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetői által előállított víz minőségi osztálya nem egyeztethető össze az érintett terménykategóriával és a kiszolgált területen már használatban lévő öntözési módszerrel (pl. kollektív ellátórendszer esetén), a vízminőségi követelményeket egy későbbi szakaszban, több vízkezelési eljárás önmagában vagy egyéb, a visszanyert víz kezelését nem tartalmazó módszerekkel együtt való alkalmazásával, a többsorompós megközelítés elvével összhangban kell teljesíteni.

- (22) Biztosítani kell a visszanyert víz biztonságos felhasználását, ösztönözve ezzel a víz uniós szintű újrafelhasználását és erősítve a nyilvánosság eziránti bizalmát. A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz előállítása és szolgáltatása ezért csak a tagállamok illetékes hatóságai által kiadott engedély alapján történhet. Az uniós szintű harmonizált megközelítés, a nyomonkövethetőség és az átláthatóság biztosítása érdekében az ilyen engedélyekre vonatkozó anyagi jogi szabályokat uniós szinten kell megállapítani. Az engedélyezési eljárás részleteit – például az illetékes hatóságot és a határidőket – ugyanakkor a tagállamoknak kell meghatározniuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni már meglévő engedélyezési eljárások alkalmazását, amelyeket az e rendelet által bevezetett követelmények figyelembevételével módosítani kell. A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési terv kidolgozásáért felelős fél/felek, valamint a visszanyert víz előállítására és szolgáltatására feljogosító engedély megadására illetékes hatóság kijelölésekor a tagállamoknak gondoskodniuk kell az összeférhetlenség elkerüléséről.
- (23) Ha visszanyert víz elosztására vagy tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjére van szükség, biztosítani kell, hogy az ilyen üzemeltetői tevékenységet engedélyhez lehessen kötni. Ha az engedélyre vonatkozó valamennyi előírás teljesül, a tagállam illetékes hatóságának olyan engedélyt kell kiadnia, amely tartalmazza a kockázatértékelési tervben megállapított valamennyi szükséges feltételt és intézkedést.

(24) E rendelet rendelkezései kiegészítik az egyéb uniós jogszabályok követelményeit, különösen a lehetséges egészségügyi és környezeti kockázatok tekintetében. Az emberi és az állati egészséget, illetve a környezetet fenyegető lehetséges kockázatok kezelésére szolgáló holisztikus megközelítés biztosítása érdekében a víz visszanyerő létesítmények üzemeltetőinek és az illetékes hatóságoknak ezért figyelembe kell venniük az egyéb idevágó uniós jogszabályokban – különösen a 86/278/EGK, a 91/676/EGK¹⁰ és a 98/83/EK¹¹ tanácsi irányelvben, a 91/271/EGK és a 2000/60/EK irányelvben, a 178/2002/EK¹², a 852/2004/EK¹³, a 183/2005/EK¹⁴, a 396/2005/EK¹⁵ és az 1069/2009/EK¹⁶ európai parlamenti és tanácsi rendeletben, a 2006/7/EK¹⁷, a 2006/118/EK¹⁸, a 2008/105/EK¹⁹ és a 2011/92/EU²⁰ európai parlamenti és tanácsi irányelvben, valamint a 2073/2005/EK²¹, az 1881/2006/EK²² és a 142/2011/EK²³ bizottsági rendeletben – megállapított követelményeket.

¹⁰ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

¹¹ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveinek és követelményeinek meghatározásáról, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiéniáról (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 183/2005/EK rendelete (2005. január 12.) a takarmányhigiéniára vonatkozó követelményeinek meghatározásáról (HL L 35., 2005.2.8., 1. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 396/2005/EK rendelete (2005. február 23.) a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

²¹ A Bizottság 2073/2005/EK rendelete (2005. november 15.) az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól (HL L 338., 2005.12.22., 1. o.).

²² A Bizottság 1881/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról (HL L 364., 2006.12.20., 5. o.).

²³ A Bizottság 142/2011/EU rendelete (2011. február 25.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról, valamint a 97/78/EK tanácsi irányelvnek az egyes minták és tételek határon történő állapot-egészségügyi ellenőrzése alóli, az irányelv szerinti mentesítése tekintetében történő végrehajtásáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 54., 2011.2.26., 1. o.).

- (25) E rendelet alkalmazásában lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztítási műveletekre és a települési szennyvíz visszanyerésére irányuló műveletekre ugyanazon a fizikai helyszínen kerüljön sor, ugyanazon létesítmény, vagy különböző, egymástól különálló létesítmények igénybevételével. Emellett lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztító telep és a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetője ugyanaz a szereplő legyen.
- (26) A 852/2004/EK rendelet általános szabályokat állapít meg az élelmiszeripari vállalkozók számára, és az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek előállítására, feldolgozására, forgalmazására és forgalomba hozatalára vonatkozik. A rendelet az élelmiszerek egészségügyi minőségével foglalkozik, és egyik alapelve, hogy az élelmiszer-biztonságért az elsődleges felelősséget az élelmiszeripari vállalkozó viseli. A rendelet részletes iránymutatásokra támaszkodik, különösen a mikrobiológiai kockázatoknak a friss gyümölcsök és zöldségek elsődleges termelésében alkalmazott megfelelő higiéniai gyakorlatok útján történő kezeléséhez készült útmutatóra (a 2017/C 163/01 számú bizottsági közlemény). Az ebben a rendeletben a visszanyert víz kapcsán meghatározott minimumkövetelmények nem zárják ki, hogy az élelmiszeripari vállalkozók egy későbbi szakaszban érjék el a 852/2004/EK rendeletnek megfelelő vízminőséget több vízkezelési eljárás önmagában vagy egyéb, vízkezelést nem tartalmazó módszerekkel együtt való alkalmazásával.
- (27) A kezelt szennyvíz újrahasznosítása, illetve újrafelhasználása nagy lehetőségeket rejt magában. A víz-újrafelhasználás gyakorlatának előmozdítása és ösztönzése céljából az e rendeletben meghatározott egyedi felhasználási módok feltüntetése nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy lehetővé tegyék a visszanyert víz további célokra történő felhasználását, beleértve az ipari, rekreációs és környezeti célú – a nemzeti körülményekkel és igényekkel összhangban szükségesnek tekintett – újrafelhasználást, feltéve, hogy biztosított az emberi és állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelme.
- (28) A víz újrafelhasználásába vetett bizalom megerősítése érdekében tájékoztatni kell a nyilvánosságot. A víz újrafelhasználásával kapcsolatos egyértelmű, átfogó és naprakész tájékoztatás várhatóan nagyobb fokú átláthatóságot és a nyomonkövethetőséget tesz lehetővé, és emellett különösen érdekes lehet más olyan releváns hatóságoknak, amelyek számára következményekkel jár a víz adott újrafelhasználása. A víz újrafelhasználásának ösztönzése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a víz újrafelhasználásának mértékéhez igazított tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat dolgozzanak ki azzal a céllal, hogy felhívják az érdekelt felek figyelmét a víz újrafelhasználásának előnyeire, és ezáltal előmozdítsák az elfogadottságot.

- (29) A megelőző intézkedések végrehajtásának és fenntartásának elemeként elsődleges fontosságú a végfelhasználók oktatása és képzése. A kockázatkezelési tervben konkrét, az emberi expozíciót megelőző intézkedéseket – például egyéni védőeszközök használatát, kézmosást és személyes higiéniaát – kell mérlegelni.
- (30) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve²⁴ biztosítani hivatott a tagállamokban a környezeti információkhoz való hozzáférés jogát, mégpedig a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményrel²⁵ (Aarhusi Egyezmény) összhangban. A 2003/4/EK irányelv számos kötelezettséget állapít meg a környezeti információk kérésre történő rendelkezésre bocsátásával és az ilyen információk aktív terjesztésével kapcsolatban. Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve²⁶ a térinformációk megosztásával foglalkozik, beleértve a különböző környezeti témákkal kapcsolatos adatkészleteket is. Fontos, hogy ennek a rendeletnek az információkhoz való hozzáféréssel és az adatmegosztással kapcsolatos rendelkezései kiegészítsék az említett irányelveket, és ne teremtsenek különálló jogi keretet. Ezért e rendeletnek a nyilvánosság tájékoztatásáról és a végrehajtás nyomon követésével kapcsolatos tájékoztatásról szóló rendelkezései nem sérthetik a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelvet.
- (31) A kezelt települési szennyvíz biztonságos újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelmények a rendelkezésre álló tudományos ismereteket és a víz-újrafelhasználásra vonatkozó, nemzetközileg elismert normákat és gyakorlatokat tükrözik, és szavatolják, hogy az ilyen víz biztonságosan felhasználható legyen mezőgazdasági öntözés céljára, biztosítva ezáltal az emberi és az állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelmét. Az e rendelet értékelése során kapott eredmények, valamint szükség szerint az új tudományos eredmények és a műszaki haladás fényében a Bizottság megvizsgálhatja, hogy szükség van-e az I. melléklet 2. szakaszában foglalt minimumkövetelmények felülvizsgálatára, és helyénvaló, hogy adott esetben a Szerződéssel összhangban jogalkotási javaslatokat dolgozzon ki azok módosítására.

---

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréstől és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

²⁵ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

- (32) A kockázatkezelés kulcsfontosságú elemeinek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a minimumkövetelmények és az alapvető kockázatkezelési feladatok módosítása céljából. Továbbá a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek a műszaki előírások megállapításával kiegészítik az alapvető kockázatkezelési feladatokat. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak²⁷ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (33) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni a tagállamok által szolgáltatandó, e rendelet végrehajtásának ellenőrzéséről szóló információk formátumára és közzétételére, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által készítendő uniós áttekintéssel kapcsolatos információk formátumára és közzétételére vonatkozó részletes szabályok elfogadása tekintetében. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁸ megfelelően kell gyakorolni.
- (34) Az illetékes hatóságok kötelesek ellenőrizni, hogy a visszanyert víz megfelel-e az engedélyben szereplő feltételeknek. Meg nem felelés esetén kötelezniük kell a felelős felet/feleket a megfelelés biztosításához szükséges intézkedések megtételére. Amennyiben a meg nem felelés jelentős kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre nézve, fel kell függeszteni a visszanyert víz szolgáltatását.

---

²⁷ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (35) Az illetékes hatóságoknak – információcsere révén – együtt kell működniük más releváns hatóságokkal a vonatkozó uniós és nemzeti követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében.
- (36) A tagállamok által szolgáltatott adatok elengedhetetlenek ahhoz, hogy a Bizottság ellenőrizni és értékelni tudja azt, hogy a jogszabály elősegíti-e a benne kitűzött célok elérését.
- (37) A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás (22) bekezdése értelmében a Bizottságnak értékelnie kell ezt a rendeletet. Az értékelést öt szempont (hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és uniós hozzáadott érték) alapján kell elvégezni, és ennek kell képeznie a lehetséges további intézkedésekkel kapcsolatos hatásvizsgálatok alapját. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a tudományos fejlődést, különösen az aggodalomra okot adó anyagok lehetséges hatásai tekintetében.
- (38) E rendelet célja többek között a környezet, valamint az emberi és állati egészség védelme. Amint arra a Bíróság több alkalommal emlékeztetett, az irányelveknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikke harmadik bekezdése által elismert kötelező erejével összeegyeztethetetlen lenne annak elvi szinten történő kizárása, hogy az érintett személyek az irányelvben előírt kötelezettségre hivatkozhatnak. Ez a megfontolás érvényes egy olyan rendelet tekintetében is, amelynek célja annak biztosítása, hogy a visszanyert víz biztonságos legyen mezőgazdasági öntözés céljára.
- (39) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, és biztosítaniuk kell ezek végrehajtását. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (40) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen az emberi és állati egészség, valamint a környezet védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (41) Elegendő időt kell biztosítani a tagállamok számára az e rendelet alkalmazásához szükséges adminisztratív infrastruktúra felállítására, illetve az üzemeltetők számára az új szabályok alkalmazására való felkészülésre.
- (42) A megfelelően kezelt szennyvíz újrafelhasználásának a lehető legnagyobb mértékű fejlesztése és előmozdítása érdekében az Európai Uniónak az Európai horizont program keretében támogatnia kell a kutatás-fejlesztést ezen a területen, hogy jelentős mértékben javítani lehessen a megfelelően kezelt szennyvíz megbízhatóságát és a megvalósítható felhasználási módszereket.
- (43) A 2000/60/EK irányelv megfelelő rugalmasságot biztosít a tagállamoknak ahhoz, hogy az abban meghatározott vízminőségi célok érdekében elfogadott intézkedéscsomagjaik kiegészítő intézkedéseket is tartalmazhassanak. A kiegészítő intézkedéseknek a 2000/60/EK irányelv VI. mellékletének B. részében foglalt, nem kimerítő jegyzéke többek között víz-újrafelhasználási intézkedéseket is tartalmaz. Ezzel összefüggésben és a tagállamok által a vízhiány vagy az aszály kezelése céljából mérlegelhető intézkedések hierarchiájának megfelelően – amely prioritási sorrendet állít fel az egyes intézkedések között a víztakarékosságtól a vízárzási politikán át az alternatív megoldásokig –, továbbá megfelelően figyelembe véve a költség- és haszonvonzatokat is, a víz újrafelhasználására vonatkozóan az e rendeletben megállapított minimumkövetelményeknek minden olyan esetben alkalmazandóknak kell lenniük, amikor települési szennyvíztisztító telepről származó kezelt települési szennyvíz a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban mezőgazdasági öntözés céljára újrafelhasználásra kerül.
- (44) E rendelet célja a víz fenntartható használatának ösztönzése. Ezt a célt szem előtt tartva a Bizottságnak kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy az uniós programokat, köztük a LIFE programot felhasználja a megfelelően kezelt szennyvíz újrafelhasználását magukban foglaló helyi kezdeményezések támogatására,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és cél

- (1) Ez a rendelet a visszanyert víz integrált vízgazdálkodás keretében megvalósuló biztonságos felhasználása céljából a víz minőségére és ellenőrzésére vonatkozó minimumkövetelményeket és a kockázatkezelésről szóló rendelkezéseket határoz meg.
- (2) E rendelet célja biztosítani, hogy a visszanyert víz biztonságosan felhasználható legyen mezőgazdasági öntözés céljára, és ezáltal garantálni lehessen az emberi és az állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelmét, elő lehessen mozdítani a körforgásos gazdaságot, támogatni lehessen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, a vízhiánynak, valamint az abból fakadóan a vízkészletekre nehezedő tehernek az Unió-szerte koordinált módon való kezelése révén hozzá elő lehessen segíteni a 2000/60/EK irányelvben foglalt célok megvalósítását, és mindezzel hozzá lehessen járulni a belső piac hatékony működéséhez is.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet minden olyan esetben alkalmazandó, amikor a 91/271/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kezelt települési szennyvíz újrafelhasználásra kerül az I. melléklet 1. részében meghatározott mezőgazdasági öntözés céljából.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy figyelemmel a következő kritériumokra, egy vagy több vízgyűjtő kerületükben vagy annak részein nem helyénvaló a kezelt települési szennyvizet mezőgazdasági öntözés céljából újrafelhasználni:
  - a) a kerület vagy kerületek egészének vagy részeinek földrajzi és éghajlati adottságai;
  - b) az egyéb vízkészletek terhelése és állapota, ideértve a felszín alatti vizek 2000/60/EK irányelv szerinti mennyiségi állapotát;

- c) azon felszíni víztestek terhelése és állapota, amelyekbe a kezelt települési szennyvizet bevezetik;
- d) a visszanyert víz és egyéb vízkészletek környezeti és erőforrásköltségei.

Az említett döntést a fenti kritériumok alapján kellően meg kell indokolni és továbbítani kell a Bizottságnak. A döntést szükség szerint felül kell vizsgálni, különös figyelmet fordítva az éghajlatváltozással kapcsolatos előrejelzésekre és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó nemzeti stratégiákra, és a felülvizsgálatra legalább hatévente sort kell keríteni a 2000/60/EK irányelv alapján létrehozott vízgyűjtő-gazdálkodási tervekre figyelemmel.

- (3) A fentiekől eltérően a vízvisszanyerő létesítményekkel kapcsolatos kutatási és kísérleti projekteknek nem kell megfelelniük az e rendeletben foglalt rendelkezéseknek, amennyiben az illetékes hatóság megállapítja az alábbi kritériumok teljesülését:
  - a) a kutatási vagy kísérleti projektre nem a 2000/60/EK irányelvvel összhangban kijelölt, emberi fogyasztásra szánt víz kivételére használt víztestekben és/vagy érintett védőövezetekben kerül sor;
  - b) a kutatási vagy kísérleti projektet megfelelően ellenőrizni fogják.

Az e bekezdés szerinti mentességre vonatkozó döntés legfeljebb ötéves időszakra szólhat. Az e bekezdés szerinti mentességben részesülő kutatási vagy kísérleti projektekből származó termények nem hozhatók piaci forgalomba.

- (4) E rendelet alkalmazása nem érinti a 852/2004/EK rendeletet, és nem akadályozza az élelmiszeripari vállalkozókat abban, hogy a 852/2004/EK rendeletnek való megfeleléshez szükséges vízminőségre tegyenek szert azáltal, hogy egy későbbi szakaszban több vízkezelési lehetőséget alkalmaznak önmagukban vagy más, vízkezelést nem tartalmazó módszerekkel együtt, vagy hogy egyéb alternatív vízforrást használnak mezőgazdasági öntözésre.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. *„illetékes hatóság(ok)”*: egy tagállam által a visszanyert víz előállítására és/vagy szolgáltatására irányuló engedély kiadásával, a megfelelés ellenőrzésével, valamint a kutatási vagy kísérleti projektek mentesítésével összefüggő, az e rendeletből eredő kötelezettségek végrehajtására kijelölt hatóság(ok) vagy szerv(ek);
2. *„végfelhasználó”*: olyan természetes vagy jogi személy, köz- vagy magánjogi jogalany, aki vagy amely visszanyert vizet használ mezőgazdasági öntözés céljára;
3. *„települési szennyvíz”*: a 91/271/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott települési szennyvíz;
4. *„visszanyert víz”*: a 91/271/EGK irányelv követelményeinek megfelelően kezelt, majd egy vízvisszanyerő létesítményben az e rendelet I. mellékletének 2. szakaszával összhangban további kezeléssel átesett települési szennyvíz;
5. *„vízvisszanyerő létesítmény”*: olyan települési szennyvíztisztító telep vagy egyéb létesítmény, amely a 91/271/EGK irányelv követelményeinek megfelelően a települési szennyvíz további kezelésével foglalkozik olyan víz előállítása céljából, amely megfelel az e rendelet I. mellékletének 1. szakaszában meghatározott felhasználási módnak;
6. *„a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetője”*: olyan, köz- vagy magánjogi jogalanyt képviselő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely vízvisszanyerő létesítményt üzemeltet vagy ellenőriz;
7. *„veszély”*: olyan biológiai, vegyi, fizikai vagy radiológiai hatóanyag, amely károsan hathat emberekre, állatokra, terményekre vagy növényekre, az egyéb szárazföldi élővilágra, a vízi élővilágra, a talajra vagy általában a környezetre;

8. „*kockázat*”: az azonosított veszélyek általi károkozás valószínűsége egy meghatározott időkereten belül, beleértve a következmények súlyosságát;
9. „*kockázatkezelés*”: olyan szisztematikus irányítás, amely következetesen biztosítja a víz egy adott kontextusban történő újrafelhasználásának biztonságát;
10. „*megelőző intézkedés*”: olyan célszerű cselekvés vagy tevékenység, amellyel megelőzhetők, megszüntethetők vagy elfogadható szintre csökkenthetők az egészségügyi és környezeti kockázatok;
11. „*megfelelőségi pont*”: az a pont, ahol a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője a visszanyert vizet továbbítja a láncban soron következő szereplőnek;
12. „*akadály*”: minden olyan eszköz, többek között fizikai vagy folyamatbeli szakasz vagy felhasználási körülmény, amely csökkenti vagy megakadályozza az emberi fertőzés veszélyét azáltal, hogy nem teszi lehetővé, hogy a visszanyert víz kapcsolatba kerüljön emberi fogyasztásra szánt termékekkel és a közvetlenül kitett személyekkel, illetve minden olyan egyéb eszköz, amely például csökkenti a visszanyert vízben található mikroorganizmusok koncentrációját vagy megakadályozza, hogy ezek a mikroorganizmusok tovább éljenek az emberi fogyasztásra szánt termékekben;
13. „*engedély*”: az illetékes hatóság által kiadott írásos felhatalmazás a visszanyert víznek az e rendelettel összhangban, mezőgazdasági öntözés céljára történő előállítására és/vagy szolgáltatására;
14. „*felelős fél/felek*”: a víz-újrafelhasználási rendszerben szerepet betöltő vagy tevékenységet végző fél, beleértve a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjét, a települési szennyvíztisztító telepet, amennyiben az eltér a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjétől, a kijelölt illetékes hatóság(ok)tól eltérő érintett hatóság(ok)at, a visszanyert víz elosztására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjét, illetve a visszanyert víz tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjét;
15. „*víz-újrafelhasználási rendszer*”: a visszanyert víz előállításához, szolgáltatásához és felhasználásához szükséges infrastruktúra-csoport vagy egyéb technikai elemek. Ide tartozik minden olyan elem, amely a szennyvízkezelő létesítmény bemenete és azon pont(ok) között található, ahol a visszanyert vizet mezőgazdasági öntözésre alkalmazzák, ideértve adott esetben a vízelosztó és -tároló infrastruktúrát is.

4. cikk

A vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőire háruló és a visszanyert víz minőségére vonatkozó kötelezettségek

- (1) A vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének biztosítania kell, hogy az I. melléklet 1. szakasza szerinti, mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz a megfelelőségi ponton megfeleljen az alábbiaknak:
  - a) a víz minőségére vonatkozóan az I. melléklet 2. szakaszában meghatározott minimumkövetelmények;
  - b) a vízminőséggel összefüggésben a 6. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának megfelelően az illetékes hatóság által az engedélyben meghatározott további feltételek.

A megfelelőségi pontot követő szakaszok tekintetében a vízvisszanyerő telep üzemeltetője már nem felel a víz minőségéért.

- (2) Az (1) bekezdésben említett követelményeknek és feltételeknek való megfelelés érdekében a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetője az alábbiaknak megfelelően köteles ellenőrizni a víz minőségét:
  - a) az I. melléklet 2. szakasza;
  - b) a 6. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának megfelelően az illetékes hatóság által az engedélyben az ellenőrzés tekintetében meghatározott további feltételek.

5. cikk

Kockázatkezelés

- (1) A visszanyert víz előállítása, szolgáltatása és felhasználása céljából az illetékes hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy kockázatkezelési terv készüljön a víz újrafelhasználására vonatkozóan.
- (2) A víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervet a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének, a többi felelős félnek/feleknek és adott esetben a végfelhasználóknak kell kidolgozniuk. A víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési terv elkészítéséért felelős félnek/feleknek egyeztetnie/egyeztetniük kell minden más érintett felelős féllel/felekkel és adott esetben a végfelhasználókkal.

- (3) A víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervnek a II. mellékletben meghatározott alapvető kockázatkezelési elemeken kell alapulnia, és abban meg kell határozni a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének és más felelős félnek/feleknek a kockázatkezelési feladatait. A terv vonatkozhat egy vagy több víz-újrafelhasználási rendszerre is.
- (4) A víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervben mindenekelőtt:
- a) meg kell határozni, hogy a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője az I. mellékletben meghatározottakon túl a II. melléklet b) pontjával összhangban milyen követelményeknek köteles megfelelni a kockázatoknak a megfelelőségi pont előtti további csökkentése érdekében;
  - b) azonosítani kell a veszélyeket, kockázatokat, a megfelelő megelőző és/vagy és a II. melléklet c) pontja szerinti lehetséges korrekciós intézkedéseket;
  - c) azonosítani kell a víz-újrafelhasználási rendszerben fennálló további akadályokat, és meg kell határozni a megfelelőségi pontot követő szakaszra vonatkozó további, a víz-újrafelhasználási rendszer biztonságos működéséhez szükséges követelményeket, ideértve adott esetben az elosztási, tárolási és felhasználási feltételeket is, továbbá azonosítani kell az említett követelmények teljesítéséért felelős fél/feleket.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – a II. mellékletben meghatározott alapvető kockázatkezelési elemeknek a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazítása érdekében – a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítására vonatkozóan.

A Bizottság – a II. mellékletben meghatározott alapvető kockázatkezelési elemekre vonatkozó műszaki előírások meghatározása érdekében – a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el e rendelet kiegészítéséről.

6. cikk

A visszanyert vízzel kapcsolatos engedélyre vonatkozó követelmények

- (1) Az I. melléklet 1. szakasza szerinti, mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz előállítása és szolgáltatása engedélyhez kötött.
- (2) A víz-újrafelhasználási rendszerben felelős fél/felek, ideértve a nemzeti jog szerint adott esetben a végfelhasználót is, az (1) bekezdésben említett engedély kiállítása vagy egy meglévő engedély módosítása érdekében annak a tagállamnak az illetékes hatóságához kell benyújtania/benyújtaniuk engedély iránti kérelmet, amelyben a vízvisszanyerő létesítmény üzemel vagy a tervek szerint üzemelni fog.
- (3) Az engedélyben meg kell határozni a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjére és adott esetben bármely más felelős félre/felekre háruló kötelezettségeket. Az engedélynek a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési terven kell alapulnia, és többek között az alábbiakat kell tartalmaznia:
  - a) a visszanyert víz minőségi osztálya(i) és az a mezőgazdasági felhasználási mód, amelyre az I. melléklettel összhangban a vízvisszanyerési engedély vonatkozik, a felhasználás helye, a vízvisszanyerő létesítmény(ek), valamint az előállítandó visszanyert víz becsült éves mennyisége;
  - b) az I. melléklet 2. szakaszában meghatározott vízminőségi és ellenőrzési minimumkövetelményekkel kapcsolatos feltételek;
  - c) a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervben a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjére vonatkozó további követelményekkel kapcsolatos feltételek, ha vannak ilyenek;
  - d) az emberi és az állati egészséget vagy a környezetet fenyegető elfogadhatatlan kockázatok elfogadható szintre való enyhítéséhez szükséges egyéb feltételek;
  - e) az érvényesség ideje;
  - f) megfelelőségi pont.

- (4) Az illetékes hatóságnak a kérelem értékelése céljából konzultálnia kell és meg kell osztania a vonatkozó információkat más érintett hatóságokkal, különösen a vízügyi és egészségügyi hatóságokkal, amennyiben azok nem azonosak az illetékes hatósággal, valamint az illetékes hatóság által relevánsnak ítélt bármely más féllel.
- (5) Az illetékes hatóságnak késedelem nélkül határoznia kell arról, hogy megadja-e az engedélyt. Amennyiben az illetékes hatóságnak a kérelem összetettsége miatt a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számítva több mint 12 hónapra van szüksége ahhoz, hogy döntést hozzon, tájékoztatnia kell a kérelmezőt a döntés várható időpontjáról.
- (6) Az engedélyt rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén legalább az alábbi esetekben frissíteni kell:
- a) a kapacitásban bekövetkező jelentős változás, illetve a berendezések korszerűsítése és új berendezések vagy eljárások alkalmazása;
  - b) a felszíni víztestek ökológiai állapotát jelentősen befolyásoló éghajlati vagy egyéb körülményekben bekövetkező változások.
- (7) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a visszanyert víz tárolását, elosztását és felhasználását a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervben meghatározott, az 5. cikk (4) bekezdésében említett további követelmények és akadályok alkalmazására vonatkozó külön engedélyhez kötik.

7. cikk

A megfelelés ellenőrzése

- (1) Az illetékes hatóság köteles ellenőrizni, hogy a visszanyert víz megfelel-e az engedélyben szereplő feltételeknek. A megfelelést az alábbi összes módszerrel ellenőrizni kell:
- a) helyszíni ellenőrzések;

- b) a különösen az e rendelet értelmében szerzett ellenőrzési adatok felhasználása;
  - c) egyéb megfelelő módok.
- (2) Az engedélyben meghatározott feltételek be nem tartása esetén az illetékes hatóság köteles felszólítani a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjét, és adott esetben a többi felelős felet/feleket, hogy haladéktalanul tegye/tegyék meg a feltételek teljesüléséhez szükséges intézkedéseket és azonnal tájékoztassák az érintett végfelhasználókat.
- (3) Amennyiben az engedélyben meghatározott feltételek be nem tartása jelentős kockázatot jelent a környezetre, illetve az emberi vagy állati egészségre nézve, a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője vagy bármely más felelős fél/felek köteles/kötelesek azonnal felfüggeszteni a visszanyert víz további szolgáltatását mindaddig, amíg az illetékes hatóság meg nem állapítja, hogy a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervben meghatározott eljárásokat követően a feltételek ismét teljesülnek, a I. melléklet 2. szakasza 2.1 pontjának a) alpontjában (első bekezdés) foglaltak szerint.
- (4) Az engedélyben meghatározott feltételeknek való megfelelést befolyásoló esemény bekövetkezte esetén a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének vagy a felelős félnek/feleknek haladéktalanul tájékoztatnia/tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot és az esetlegesen érintett egyéb feleket, és közölnie/közölniük kell az illetékes hatósággal az ilyen esemény hatásainak értékeléséhez szükséges információkat.
- (5) Az illetékes hatóságnak rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a felelős fél/felek meghozták-e a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervben foglalt intézkedéseket és eleget tesznek-e a terv szerinti feladatoknak.

8. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

- (1) Ha a víz-újrafelhasználás több tagállamot érint, a tagállamok kapcsolattartó pontot jelölnek ki a más tagállamok kapcsolattartó pontjaival vagy illetékes hatóságaival való megfelelő együttműködés számára, vagy a nemzetközi egyezmények alapján létrejött meglévő struktúrákat használják e célra. A kapcsolattartó pontok vagy meglévő struktúrák feladata, hogy megkeresés esetén segítséget nyújtsanak, és koordinálják az illetékes hatóságok közötti kommunikációt. Az illetékes hatóságoknak az engedély megadása előtt információt kell cserélniük a 6. cikk (3) bekezdésben meghatározott feltételekről annak a tagállamnak a kapcsolattartójával, amelyikben a visszanyert vizet fel kívánják használni. A kapcsolattartó pontoknak mindenekelőtt segítségnyújtás iránti megkereséseket kell fogadniuk és továbbítaniuk.
- (2) A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül válaszolnak a segítségnyújtás iránti megkeresésekre.

9. cikk

Tájékoztatás és tudatosítás

Azokban a tagállamokban, ahol a visszanyert vizet mezőgazdasági öntözésre használják, olyan általános figyelemfelkeltő kampányokat kell folytatni a víz újrafelhasználásából eredő víztakarékosság témájában, amelyek magukban foglalhatják a víz biztonságos újrafelhasználása kínálta előnyök népszerűsítését is. E tagállamok a végfelhasználókat célzó tájékoztató kampányokat is szervezhetnek, hogy a visszanyert víz optimálisan és biztonságosan használható legyen, és ezzel garantálni lehessen az emberi és az állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelmét. A tagállamok ezeket a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a víz újrafelhasználásának mértékéhez igazíthatják.

10. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

- (1) A 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül, amennyiben a visszanyert vizet e rendelet I. mellékletének 1. szakasza szerint mezőgazdasági öntözésre használják, a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság számára online vagy más módon megfelelő és naprakész információk legyenek elérhetők a víz újrafelhasználásával kapcsolatban. Ezen információknak magukban kell foglalniuk az alábbiakat:
  - a) az e rendelettel összefüggésben szolgáltatott visszanyert víz mennyisége és minősége;
  - b) a tagállamban e rendelet alapján szolgáltatott visszanyert víz százalékos aránya a kezelt települési szennyvíz teljes mennyiségéhez képest, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll;
  - c) az e rendelet alapján megadott vagy módosított engedélyek, beleértve az illetékes hatóságok által a 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően megállapított feltételeket;
  - d) a 7. cikk (1) bekezdése szerinti megfelelőségi ellenőrzés eredménye;
  - e) a 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt kapcsolattartó pontok.
- (2) Az (1) bekezdésben említett információkat két évente frissíteni kell.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően hozott határozat online vagy más módon nyilvánosan elérhető legyen.

11. cikk

A végrehajtás nyomon követésével kapcsolatos információk

- (1) A 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül, azok a tagállamok, amelyekben a visszanyert vizet e rendelet I. mellékletének 1. szakasza szerint mezőgazdasági öntözésre használják, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével:
  - a) [e rendelet hatálybalépése után hat évvel] ...-ig létrehoznak és közzétesznek, majd ezt követően hatévente frissítenek egy olyan adatkészletet, amely a 7. cikk (1) bekezdése szerinti megfeleléségi ellenőrzés eredményeire vonatkozó, valamint egyéb, a 10. cikknek megfelelően online közzéteendő információkat tartalmazza;
  - b) létrehoznak, közzétesznek, majd ezt követően évente frissítenek egy olyan adatkészletet, amely a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően gyűjtött, az engedélyben meghatározott feltételeknek való meg nem felelésre, valamint a 7. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekre vonatkozó információkat tartalmazza.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ hozzáférjen az (1) bekezdésben említett adatkészletekhez.
- (3) Az (1) bekezdésben említett adatok alapján az Európai Környezetvédelmi Ügynökség a tagállamokkal konzultálva rendszeresen vagy a Bizottság felkérésére uniós áttekintést készít, tesz közzé és frissít, amely adott esetben az e rendelet outputjaival, eredményeivel és hatásaival kapcsolatos mutatókat, térképeket és tagállami jelentéseket tartalmazza.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az (1) bekezdés értelmében nyújtott információk formátumára és közzétételére, illetve a (3) bekezdésben említett uniós áttekintés formátumára és közzétételére vonatkozó részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 14. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (5) A Bizottság az e rendelet hatálybalépését követő két éven belül, a tagállamokkal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat határoz meg e rendelet gyakorlati alkalmazásának elősegítése érdekében.

12. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

- (1) A Bizottság [e rendelet hatálybalépése után 8 évvel]...-ig értékeli ezt a rendeletet. Az értékelésnek legalább az alábbi elemek alapján kell készülnie:
- a) a rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok;
  - b) a tagállamok által a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott adatkészletek és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által a 11. cikk (3) bekezdésének megfelelően elkészített uniós áttekintés;
  - c) a releváns tudományos, elemzési és epidemiológiai adatok;
  - d) műszaki és tudományos ismeretek;
  - e) az Egészségügyi Világszervezet ajánlásai, ha rendelkezésre állnak, vagy más nemzetközi iránymutatások vagy ISO-szabványok.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értékelés összefüggésében a Bizottság különös figyelmet fordít az alábbi szempontokra:
- a) az I. mellékletben meghatározott minimumkövetelmények;
  - b) a II. mellékletben meghatározott alapvető kockázatkezelési elemek;
  - c) az illetékes hatóságok által a 6. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján meghatározott további követelmények;
  - d) a víz újrafelhasználásának a környezetre, továbbá az emberi és állati egészségre gyakorolt hatásai, ideértve az aggodalomra okot adó anyagok hatásait is.

- (3) Az (1) bekezdésben említett értékelés részeként a Bizottság megvizsgálja az alábbiak megvalósíthatóságát:
- a) e rendelet hatályának kiterjesztése a további felhasználási célokra szánt visszanyert vízre, ideértve az ipari célokra történő újrafelhasználást is;
  - b) e rendelet követelményeinek kiterjesztése a kezelt szennyvíz közvetett felhasználására.
- (4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés eredménye alapján, illetve az új műszaki és tudományos ismeretek fényében megvizsgálhatja az I. melléklet 2. szakaszában előírt minimumkövetelmények felülvizsgálatának szükségességét.
- (5) A Bizottság adott esetben a Szerződéssel összhangban a rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatokat terjeszt elő.

13. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak az 5. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) Az 5. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

14. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2000/60/EK irányelvvel létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről [e rendelet hatálybalépése után négy évvel] -ig tájékoztatják a Bizottságot, és tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról.

16. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet ...-tól/től [e rendelet hatálybalépése után három évvel] alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

I. MELLÉKLET

FELHASZNÁLÁSI MÓDOK ÉS MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

1. szakasz A visszanyert víz 2. cikk szerinti felhasználási módjai

Mezőgazdasági öntözés

A mezőgazdasági öntözés az alábbi terményfajták öntözését jelenti:

- nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, vagyis nyersen vagy feldolgozatlanul emberi fogyasztásra szánt termények;
- feldolgozandó élelmezési célú termények, vagyis nem nyersen, hanem kezelést (például főzést, ipari feldolgozást) követően emberi fogyasztásra szánt termények;
- nem élelmezési célú termények, vagyis nem emberi fogyasztásra szánt termények (például legelők, takarmánynövények, rostnövények, dísnövények, vetőmagkultúrák, energianövények és gyepnövények).

A környezet és az egészség területére vonatkozó uniós jogszabályok sérelme nélkül, a tagállamok egyéb célokra is felhasználhatják a visszanyert vizet, például ipari víz újrafelhasználása céljából, valamint rekreációs és környezetvédelmi célokra.

2. szakasz Minimumkövetelmények

2.1. A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert vízre vonatkozó minimumkövetelmények

A visszanyert víz minőségi osztályait, valamint az egyes osztályok esetében engedélyezett felhasználási és öntözési módokat az 1. táblázat ismerteti. A vízminőségre vonatkozó minimumkövetelményeket az a) pontban található 2. táblázat tartalmazza. A visszanyert víz minimális ellenőrzési gyakoriságát és a teljesítménycélokat a b) pontban található 3. táblázat (rendszeres ellenőrzés) és 4. táblázat (hitelesítő ellenőrzés) tartalmazza.

A terménykategóriákat a lenti 1. táblázatban foglalt, minimumkövetelményként meghatározott vízminőségi osztályokba sorolt visszanyert vízzel kell öntözni, kivéve ha az 5. cikk (4) bekezdésének c) pontja szerinti olyan további akadályok kerülnek alkalmazásra, amelyek a 2. táblázatban foglalt minőségi követelményeknek való megfelelést eredményezik. E további akadályok alapulhatnak a II. melléklet 7. pontjában vagy bármely más egyenértékű nemzeti vagy nemzetközi szabványban, például a 16075-2 ISO-szabványban foglalt megelőző intézkedések indikatív jegyzékén.

1. táblázat: A visszanyert víz minőségi osztályai és az engedélyezett mezőgazdasági felhasználási és öntözési módok

A visszanyert víz minimális minőségi osztálya	Terménykategória*	Öntözési módszer
A.	Valamennyi élelmezési célú termék, beleértve a nyersen fogyasztandó gyökérnövényeket, továbbá azokat az élelmezési célú növényeket is, amelyek ehető része közvetlen kapcsolatba kerül a visszanyert vízzel	Valamennyi öntözési módszer
B.	Nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, amelyek ehető része a föld felett terem, és nem kerül közvetlen kapcsolatba a visszanyert vízzel, feldolgozandó élelmezési célú termények és nem élelmezési célú termények, beleértve a tej- vagy hústermelő állatok takarmányozására használt növényeket is	Valamennyi öntözési módszer
C.	Nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, amelyek ehető része a föld felett terem, és nem kerül közvetlen kapcsolatba a visszanyert vízzel, feldolgozandó élelmezési célú termények és nem élelmezési célú termények, beleértve a tej- vagy hústermelő állatok takarmányozására használt növényeket is	Csepegtető öntözés** vagy egyéb olyan öntözési mód, amely nem eredményezi a termék ehető részének a visszanyert vízzel való közvetlen kapcsolatba kerülését
D.	Ipari növények, energianövények, vetőmagkultúrák	Valamennyi öntözési módszer***

(*) Ha az azonos típusú öntözött növény az 1. táblázat több kategóriájába is tartozik, a legszigorúbb kategória követelményeit kell alkalmazni.

(**) A csepegtető öntözés olyan mikroöntözési módszer, amelynek keretében egy csepegtetővel ellátott, kis átmérőjű műanyag csövekből álló rendszer vízcseppeket vagy apró vízfolyásokat juttat a növényekhez nagyon lassan (2–20 liter/óra) a talajra vagy közvetlenül a talajfelszín alá.

(***) A permetszerű öntözési módszerek esetében különös figyelmet kell fordítani a munkavállalók és a közelben tartózkodók egészségének védelmére. E célból megfelelő megelőző intézkedéseket kell alkalmazni.

a) A víz minőségére vonatkozó minimumkövetelmények

2. táblázat: A visszanyert víz minőségére vonatkozó követelmények mezőgazdasági öntözés esetében

A visszanyert víz minőségi osztálya	Tájékoztató jellegű technológiai célkitűzés	Minőségi követelmények				Egyéb
		<i>E. coli</i> (egyed-szám/100 ml)	BOI ₅ (mg/l)	Összes lebegő szilárd részecske (mg/l)	Zavarosság (NTU)	
A.	Másodlagos kezelés, szűrés és fertőtlenítés	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 cfu/l, amennyiben fennáll az aeroszolizáció veszélye
B.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤100	A 91/271/EGK tanácsi irányelv ¹ szerint.	A 91/271/EGK irányelv szerint (I. melléklet, 1. táblázat)	–	Bélrendszeri fonalféreg (bélféregpeték): ≤1 pete/l legelők vagy takarmánynövények öntözésénél
C.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤1 000	(I. melléklet, 1. táblázat)		–	
D.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤10 000	—————		–	
			¹ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).			

A visszanyert víz akkor felel meg a 2. táblázatban foglalt követelményeknek, ha a mérések megfelelnek valamennyi alábbi kritériumnak:

- az *E. coli*, a *Legionella* spp és a bélrendszeri fonalférges esetében a mért értékek a minták legalább 90 %-ában megfelelnek a feltüntetett értékeknek. A mintákban mért egyetlen érték sem haladhatja meg a feltüntetett értékeket több mint 1 log egységgel (maximális eltérési határérték) az *E. coli* és a *Legionella* esetében, illetve 100 %-kal a bélrendszeri fonalférges esetében.
- A mért értékek a minták legalább 90 %-ában megfelelnek a BOI₅, az összes lebegő szilárd részecske és a zavarosság esetében az „A” osztály vonatkozásában feltüntetett értékeknek. A mintákban mért egyetlen érték sem haladhatja meg a feltüntetett értékek 100 %-ában meghatározott maximális eltérési határértéket.

b) Az ellenőrzésre vonatkozó minimumkövetelmények

A vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy a visszanyert víz megfelel-e a víz minőségére vonatkozóan az a) pontban meghatározott minimumkövetelményeknek. A rendszeres ellenőrzésnek a víz-újrafelhasználási rendszerre vonatkozó ellenőrzési eljárás részét kell képeznie.

A megfelelőségi ponton a mikrobiológiai paramétereknek való megfelelés ellenőrzésére használt mintákat az EN ISO 19458 szabvány vagy más, egyenértékű minőséget biztosító nemzeti vagy nemzetközi szabvány szerint kell levenni.

3. táblázat: A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz rendszeres ellenőrzésének minimális gyakorisága

A visszanyert víz minőségi osztálya	<i>E. coli</i>	BOI ₅	Összes lebegő szilárd részecske	Zavarosság	<i>Legionella</i> spp.: (adott esetben)	Bélrendszeri fonalférges (adott esetben)
A.	Hetente egyszer	Hetente egyszer	Hetente egyszer	Folyamatosan	Havonta kétszer	Havonta kétszer vagy a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetője által meghatározott gyakorisággal a vízvisszanyerő létesítménybe beérkező szennyvízben jelen lévő peték száma alapján
B.	Hetente egyszer	A 91/271/EGK irányelv szerint (I. melléklet, D. szakasz)	A 91/271/EGK irányelv szerint (I. melléklet, D. szakasz)	–		
C.	Havonta kétszer			–		
D.	Havonta kétszer			–		

Hitelesítő ellenőrzést kell végezni az új vízvisszanyerő létesítmények üzembe helyezése előtt.

Mentesülnek a hitelesítő ellenőrzésre vonatkozó kötelezettség alól az olyan vízvisszanyerő létesítmények, amelyek e rendelet hatálybalépésekor már üzemben vannak és megfelelnek az I. melléklet 2. táblázatában foglalt, a visszanyert víz minőségére vonatkozó követelményeknek.

Hitelesítő ellenőrzést kell végezni minden esetben a berendezések korszerűsítése, illetve új berendezések és eljárások bevezetése esetén.

A hitelesítő ellenőrzést a visszanyert víz minőségére vonatkozó legszigorúbb osztály (A. osztály) tekintetében kell elvégezni annak ellenőrzésére, hogy teljesülnek-e a teljesítménycélok ($\log_{10}$ nagyságrendű csökkenés). A hitelesítő ellenőrzésnek részét képezi az egyes patogéncsoportokhoz (baktériumok, vírusok és protozoonok) kapcsolódó indikátor-mikroorganizmusok ellenőrzése is. A patogén baktériumok esetében az *E. coli*, a patogén vírusok esetében az F-specifikus colifágok, a szomatikus colifágok vagy a colifágok, a protozoonok esetében pedig a *Clostridium perfringens* spórák vagy a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok a kiválasztott indikátor-mikroorganizmusok. A kiválasztott indikátor-mikroorganizmusok hitelesítő ellenőrzésére vonatkozó teljesítménycélok ($\log_{10}$ csökkenés) a 4. táblázat tartalmazza, és ezeknek a megfelelési ponton kell teljesülniük, figyelemmel a települési szennyvíztisztító telepre érkező kezeletlen szennyvíz koncentrációjára. A hitelesítésre szolgáló minták legalább 90 %-ának el kell érnie vagy meg kell haladnia a teljesítménycélokot.

Ha egy biológiai indikátor nincs jelen elegendő mennyiségben a kezeletlen szennyvízben a $\log_{10}$ csökkenés teljesítéséhez, e biológiai indikátor visszanyert vízben való előfordulásának hiánya azt jelenti, hogy teljesülnek a hitelesítési követelmények. A teljesítménycélnak való megfelelés megállapítható analitikai ellenőrzéssel, az egyes víztisztítási lépéseknek a bevett standard eljárásokra vonatkozó tudományos bizonyítékok alapján (például tesztelési jelentések közzétett adatai, esettanulmányok stb.) megítélt teljesítmény összehasonlításával, illetve – innovatív kezelés esetében – ellenőrzött körülmények közötti laboratóriumi teszteléssel.

4. táblázat: A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz hitelesítő ellenőrzése

A visszanyert víz minőségi osztálya	Indikátor-mikroorganizmusok (*)	Teljesítménycélok a kezelési láncban (log ₁₀ csökkenés)
A.	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Összes colifág/F-specifikus colifágok/szomatikus colifágok/colifágok (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> spórák/spóráképző szulfátsökkentő baktériumok (***)	≥ 4,0 (a <i>Clostridium perfringens</i> spórák esetében) ≥ 5,0 (a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok esetében)

(*) A javasolt indikátor-mikroorganizmusok helyett a hitelesítési ellenőrzés keretében a *Campylobacter*, a Rotavírus és a *Cryptosporidium* is használható referenciapatogénként. Ez esetben az alábbi log₁₀ csökkenési teljesítménycélok alkalmazandók: *Campylobacter* (≥ 5,0), *Rotavírus* (≥ 6,0) és *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Legmegfelelőbb virológiai indikátorként az összes colifág került kiválasztásra. Ugyanakkor ha az összes colifág elemzése nem végezhető el, legalább az egyik colifágot (az F-specifikus colifágot vagy a szomatikus colifágot) elemezni kell.

(***) Legmegfelelőbb protozoon-indikátorként a *Clostridium perfringens* spórák kerültek kiválasztásra. Ugyanakkor ha a *Clostridium perfringens* spórák koncentrációja nem teszi lehetővé a kért log₁₀ csökkenés hitelesítését, alternatív indikátorként a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok is használhatók.

Az elemzés módszereit az EN ISO/IEC-17025 szabványnak vagy más, egyenértékű minőséget biztosító nemzeti vagy nemzetközi szabványnak megfelelően kell hitelesíteni és dokumentálni.

II. MELLÉKLET

a) A kockázatkezelés fő elemei

A kockázatkezelésnek magában kell foglalnia a kockázatok annak érdekében való proaktív azonosítását és kezelését, hogy biztosított legyen a visszanyert víz biztonságos használata és kezelése, és a visszanyert víz ne jelentsen kockázatot az emberi és az állati egészségre, illetve a környezetre nézve. Ebből a célból a víz újrafelhasználására vonatkozó kockázatkezelési tervet kell készíteni, amelynek az alábbi elemeken kell alapulnia:

1. A teljes víz-újrafelhasználási rendszer leírása a szennyvíznek a települési szennyvíztisztító telepre érkezésétől a felhasználás helyére történő eljutásáig, beleértve a szennyvíz forrásait, a kezelés lépéseit és a kezelési technológiákat a vízvisszanyerő létesítményben, az ellátási, elosztási és tárolási infrastruktúrát, a tervezett felhasználást, a felhasználás helyét és időtartamát (pl. ideiglenes vagy *ad hoc* felhasználás), az öntözési módszereket, a terményfajtát, többféle forrásból származó vizek összekeverése esetén az egyéb vízforrásokat, valamint a szolgáltatandó visszanyert víz mennyiségét.
2. A víz-újrafelhasználási rendszerben részt vevő felek azonosítása és felelősségi köreik meghatározása. Pontosán meg kell határozni az összes érintett fél szerepét és felelősségi körét.
3. A lehetséges veszélyek meghatározása, különös tekintettel a szennyező anyagok és patogének jelenlétére, valamint a lehetséges veszélyes események azonosítása (kezelési hibák, nem szándékolt átszivárgások vagy szennyeződés az ismertetett víz-újrafelhasználási rendszerben).
4. Az azonosított lehetséges veszélyeknek kitett környezetnek és populációknak, valamint az expozíciós utaknak a meghatározása, figyelembe véve az olyan konkrét környezeti tényezőket, mint a helyi hidrogeológia, topológia, talajtípus és ökológia, valamint a terménytípusokkal és a gazdálkodási és öntözési gyakorlattal kapcsolatos tényezők. Továbbá figyelembe kell venni és tudományos bizonyítékokkal alá kell támasztani a víz visszanyerésének lehetséges, visszafordíthatatlan vagy hosszú távú, negatív környezeti és egészségügyi hatásait.

5. A környezetet, illetve az emberi és állati egészséget fenyegető kockázatok értékelése, figyelembe véve az azonosított lehetséges veszélyek jellegét, a tervezett felhasználási módok időtartamát, az ilyen veszélyek kockázatának kitett környezetet és populációkat, a veszélyek lehetséges hatásainak súlyosságát – szem előtt tartva az elővigyázatosság elvét –, valamint valamennyi idevágó uniós és nemzeti jogszabályt, iránymutatást és minimumkövetelményt az élelmiszer- és takarmánybiztonság, illetve a munkavállalók biztonsága tekintetében. A kockázatértékelés a rendelkezésre álló tudományos elemzések és adatok áttekintésén is alapulhat.

A kockázatértékelés a következő elemekből áll:

- a) a környezetre gyakorolt kockázatok értékelése, beleértve az alábbiak mindegyikét:
  - i. a veszélyek jellegének meghatározása, beleértve adott esetben a becsült hatásmentes szintet;
  - ii. az expozíció lehetséges mértékének értékelése;
  - iii. a kockázat jellemzése.
- b) az emberi és állati egészséget érintő kockázatok értékelése, beleértve az alábbiak mindegyikét:
  - i. a veszély jellegének meghatározása, beleértve adott esetben a dózis-reakció viszonyt;
  - ii. a dózis vagy expozíció lehetséges mértékének értékelése;
  - iii. a kockázat jellemzése.

A kockázatértékelés végezhető minőségi vagy szemi-kvantitatív kockázatértékelés útján is. Mennyiségi kockázatértékelést kell alkalmazni, ha elegendő releváns adat áll rendelkezésre, illetve olyan projektek esetében, amelyek potenciálisan nagy veszélyt jelentenek a környezetre vagy a közegészségre nézve.

A kockázatértékelés során figyelembe kell venni legalább az alábbi követelményeket és kötelezettségeket:

- a) a vizek nitrátszennyezésének csökkentésére és megelőzésére vonatkozó, a 91/676/EGK tanácsi irányelv²⁹ szerinti követelmény;
- b) az ivóvíz-előállítás céljából védett területeknek a 98/83/EK tanácsi irányelvben³⁰ szereplő követelményeknek való megfelelésére vonatkozó kötelezettség;
- c) a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben³¹ foglalt környezetvédelmi célkitűzéseknek való megfelelés követelménye;
- d) a felszín alatti vizek szennyezésének megelőzésére vonatkozó, a 2006/118/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² szerinti követelmény;
- e) a 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben³³ foglalt, az elsőbbségi anyagokra és egyes más szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;
- f) a 2000/60/EK irányelvben foglalt nemzeti vonatkozású szennyező anyagokra (például a vízgyűjtő-specifikus szennyező anyagokra) vonatkozó környezetminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;

---

²⁹ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

³⁰ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).

- g) a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben³⁴ foglalt fürdővízminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;
- h) a környezet és különösen a talaj védelmére vonatkozó követelmények, amikor a mezőgazdaságban szennyvíziszap felhasználására kerül sor a 86/278/EGK tanácsi irányelvnek³⁵ megfelelően;
- i) a 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁶ ³⁴, valamint az „Útmutató a mikrobiológiai kockázatoknak a friss gyümölcsök és zöldségek elsődleges termelésében alkalmazott megfelelő higiéniai gyakorlatok útján történő kezeléséhez” című bizottsági közleményben meghatározott élelmiszer-higiéniai követelmények;
- j) a 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁷ meghatározott takarmányhigiéniai követelmények;
- k) a 2073/2005/EK bizottsági rendeletben³⁸ meghatározott mikrobiológiai kritériumoknak való megfelelés követelménye;
- l) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeire vonatkozó, az 1881/2006/EK bizottsági rendelet³⁹ szerinti követelmények;

---

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).

³⁵ A Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (HL L 181., 1986.7.4., 6. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiénéről (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 183/2005/EK rendelete (2005. január 12.) a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról (HL L 35., 2005.2.8., 1. o.).

³⁸ A Bizottság 2073/2005/EK rendelete (2005. november 15.) az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól (HL L 338., 2005.12.22., 1. o.).

³⁹ A Bizottság 1881/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról (HL L 364., 2006.12.20., 5. o.).

- m) az élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékére vonatkozó, a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁰ szerinti követelmények;
  - n) az 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴¹ és a 142/2011/EU bizottsági rendeletben⁴² meghatározott állategészségügyi követelmények.
- b) A kiegészítő követelményekkel kapcsolatos feltételek
6. Amennyiben szükséges és célszerű a környezet, valamint az emberi és állati egészség megfelelő védelmének biztosításához, olyan vízminőségi és ellenőrzési követelmények megfontolása, amelyek kiegészítik az I. mellékletben meghatározott követelményeket és/vagy szigorúbbak azoknál, különösen, ha egyértelmű tudományos bizonyíték áll rendelkezésre arról, hogy a kockázatok a visszanyert vízből, nem pedig más forrásból fakadnak.

Az 5. pontban említett kockázatértékelés eredményétől függően az ilyen további követelmények különösen az alábbiakra vonatkozhatnak:

- a) nehézfémek;
- b) növényvédő szerek;

---

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 396/2005/EK rendelete (2005. február 23.) a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).

⁴² A Bizottság 142/2011/EU rendelete (2011. február 25.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról, valamint a 97/78/EK tanácsi irányelvnek az egyes minták és tételek határon történő állategészségügyi ellenőrzése alóli, az irányelv szerinti mentesítése tekintetében történő végrehajtásáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 54., 2011.2.26., 1. o.).

- c) fertőtlenítési melléktermékek;
- d) gyógyszerek;
- e) egyéb, aggodalomra okot adó anyagok, beleértve a mikroszennyező anyagokat és a mikroműanyagokat;
- f) antimikrobiális rezisztencia.

c) Megelőző intézkedések

7. A már alkalmazott, illetve meghozandó olyan megelőző intézkedések meghatározása, amelyek a kockázatok csökkentésére irányulnak, hogy ezáltal valamennyi azonosított kockázatot megfelelően lehessen kezelni. Különös figyelmet kell fordítani az emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek, valamint az érintett védőövezetek védelmére.

Az ilyen megelőző intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak:

- a) a hozzáférés szabályozása;
- b) további fertőtlenítés vagy szennyezőanyag-eltávolítás;
- c) olyan speciális öntözési technológia, amely csökkenti az aeroszolizáció kockázatát (például csepegtető öntözés);
- d) az esőztető öntözésre vonatkozó egyedi követelmények (pl. maximális szélesség, az esőztető berendezés és az érzékeny területek közötti távolság);
- e) a mezőgazdasági földterületekre vonatkozó egyedi követelmények (pl. lejtés, víztelítettség, karszterületek);
- f) a patogének elpusztításának elősegítése a betakarítást megelőzően;

- g) minimális biztonsági távolság meghatározása (pl. a felszíni víztől való távolság, beleértve az állattenyésztés vízforrásait is, illetve az olyan tevékenységektől való távolság, mint az akvakultúra-tevékenységek, a haltenyésztés, a külső vázas ehető vízi gerinctelenek tenyésztése akvakultúrában, az úszás és az egyéb vízi tevékenységek);
- h) jelzőtáblák elhelyezése az öntözött területeken, jelölve, hogy visszanyert vizet használnak, amely ivóvíznek nem alkalmas.

A lehetséges speciális megelőző intézkedéseket az 1. táblázat tartalmazza.

1. táblázat: Specifikus megelőző intézkedések

A visszanyert víz minőségi osztálya	Specifikus megelőző intézkedések
A.	– Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
B.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma. – A tejelő tejszárhák kizárása a legelőről a legelő felszáradásáig. – A takarmányt a csomagolást megelőzően meg kell szárítani vagy silózni kell. – Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
C.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma. – A legelő állatok kizárása a legelőről az utolsó öntözést követő öt napon keresztül. – A takarmányt a csomagolást megelőzően meg kell szárítani vagy silózni kell. – Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
D.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma.

8. Megfelelő minőség-ellenőrzési rendszerek és eljárások, beleértve a visszanyert víz releváns paraméterek alapján való ellenőrzését, valamint a berendezésekre vonatkozó megfelelő karbantartási programokat is.

A vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének ajánlott az ISO 9001 vagy azzal egyenértékű szabvány szerint hitelesített minőségbiztosítási rendszert bevezetnie és fenntartania.

9. Környezeti monitoringrendszerek, amelyek biztosítják a visszajelzést, valamint azt, hogy minden folyamatot és eljárást megfelelően hitelesítsenek és dokumentáljanak.

10. Megfelelő rendszer az incidensek és vészhelyzetek kezelésére, beleértve az összes érintett félnek az ilyen eseményekről való megfelelő tájékoztatására vonatkozó eljárásokat is, valamint a veszélyhelyzet-elhárítási terv rendszeres frissítése.

A tagállamok a veszélyek szisztematikus azonosításához, a kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez – amelyeknek a teljes láncra (a települési szennyvíz újrafelhasználást célzó kezelésétől a víz mezőgazdasági öntözés céljából való továbbításán és felhasználásán keresztül a hatások ellenőrzéséig) alkalmazott prioritizálási megközelítésen célszerű alapulniuk –, valamint a helyszíni specifikus kockázatértékeléshez alkalmazhatják a meglévő nemzetközi iránymutatásokat és szabványokat, például az ISO 20426:2018 szabványt (Útmutató a nem ivóvíz-minőségű víz újrafelhasználásával összefüggő egészségügyi kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez), az ISO 16075:2015 szabványt (Útmutató a tisztított szennyvíz öntözési célra történő felhasználásához), az ezekkel egyenértékű, nemzetközi szinten elismert egyéb szabványokat, illetve a WHO iránymutatásait⁴³.

11. A különböző szereplők közötti koordinációs mechanizmusok létrehozásának biztosítása, a visszanyert víz biztonságos előállításának és felhasználásának garantálása érdekében.

---

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/